

ra. cū sit nullus ignorat. Item quod si quicquid docet libris a crederent obtem-
perat iste non pugnat. Alioquin n̄ magis tibi quā isdē testimoniū quē p
adfirmato ingerunt. necesse ē contradicere. & ideo melior mihi ad
docendū uidet̄ uia quā primū fidei ratio sine testimoniis reddit̄. Iost rati-
onē conuicto itē illud scripturis respondentib; expolit̄. & n̄ in merito.
Sicnī testimoniū hęc expbant̄ qđ ratione n̄ careant. potest p̄ se illa suffi-
cere. quę & ab hęc n̄ nisi per se ipsa uident̄ asseruere. Sin̄ contra quis po-
test in rationabilib; testimoniis lucē illa diuī fingant̄ rationabilib;
fidei collasūmittere. Et illā quidē disputandi uia fateri in alius tole-
rare. quos imperitię necessitas qđ p̄stare n̄ queunt. cogit ad aliena
confugere. Intē uero idarco nullo modo p̄sus ista p̄p̄ior. qđ eloquen-
tiā partē cūscientiā fidei uideo non deesse. **Tum ego.** Non usq; adeo
in quā ducime putes laudib; meis ut in iuriā faciā p̄cedentib; scis. nec
p̄sumā umquā in sapientia uerbi ne euacuet̄ crux xpi. sed scriptu-
rarū auctoritate content̄. simplicitati potius fidei obedire quam
tumori. Sed melius inquis ratione quis quā testimoniis docet. Quid
ergo quā rationē asserre potessis partū p̄dicis uirginis. si redditis oeu-
los non negas cecis. si sepultos redire ostendas a mortuis. Si ergo horū
& incōprehensibilis ratio & ueritas p̄mita ē. facilius in negotiis fidei testi-
moniis credit̄ quā ratio uestigat̄. Uerū qđ n̄ mōi. In consequent̄ duo
ista discernis. cū ratione p̄missa & iā tes-
monia n̄ omititis. idcirco

32v

Blu. lat. 90. 690

nouimus quia placuit dō. & potestate q̄ posse subiacc̄ dno. **FLC**
¶ Irgo ad exstantia filii potestas patris n̄ sufficit. **AV6** Quasi
ego de potestate patris. & n̄ de ipsa paternitatis ueritate etenda.
¶ N̄ ei se dici maluit patrē quē non sibi tantū. si creature uolunt eē
con simile. Et ideo tibi fatendum ē ex substantia patris extitisse
filiū. sic & natus & d̄s ē. aut filiū parit d̄m negare. sin̄ ex paterna
substantia. si ex nulla operante tantū. sic & iā malis creaturis patris
uoluntate & potestate creat̄ ē. **FLC**. Qm̄ me ad eius dēmodi c̄fes
sione necessitate cōpellis. id qđ a maiorib; m̄is dici assol̄ & n̄ tacebo.
¶ A iunt enī creaturā eē filiū. si p̄fecta. & que dom̄nari possit om̄b; creat̄is.
AV6 Gaudeo quidē qđ in religiose p̄dicationis initio intmū uir²
manifesta c̄fessione p̄dideris. nihil tam qđ credulitati dignū uide
at² opponis. Creatura namq; ē ex eo qđ aut adhuc non ē. aut ali
quando n̄ fuit rei cuiuslibet corruptibilis quantum in se ē p̄ om̄i po
tentis dī uoluntate facta substantia. hec diffinitio utrū indi
cadat filium uideam². Nā filius meo qđ ē indifferētis natē
ueritate prolatus ē. qui ex eo qđ ē. id ē ex gignente n̄ dissimilis
natus ē. & ideo inter filium & creaturā primū n̄ fallor
ista discretio ē. q̄ ille ex patre substantialiter gignitur
creatura n̄ ex substantia faciem². sed ex uoluntate sola ac pote
state p̄ficiat². Ista corruptibilis p̄ natura n̄ si fuerit seruata p̄ gram

Diffinitio creaturæ

35V

Gen. lat. $\gamma = 690$